

flaget Nr. 153, der angaar et Tilskud af 2,000 Kr. til Navigationsstolen i Rønne, og som er tiltraadt af hele Udvalget. Dertil er at bemærke, at da der foreligger for Tinget et Lovforslag om Navigationsundervisningen, hvori der mulig vil blive optaget en Bestemmelse om Understøttelse til Navigationsstolerne, maa der selvfølgelig ved denne Bevilling tages det Forbehold, at hvis en Lovskulde udkomme med en saadan Bestemmelse, saa bliver Stolen i Rønne at understøtte i Henshold til denne Bestemmelse, og saa maa denne Bevilling bortfalde. Jeg haaber, at den ærede Minister er enig deri. (Marineministeren: Ja!) Det glæder mig selvfølgelig, at den ærede Minister har taget Ændringsforslaget Nr. 156 tilbage; men naar han i den Anledning udtalte, at medens der gaaft vist var en mundtlig Aftale om, at denne Konto skulde holdes paa 800,000 Kr., var der samtidig gjort Aftale om, at der paa § 26 V. skulde bevilges $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., saa skal jeg dertil bemærke, at hvis jeg ikke tager fejl — jeg var ikke Medlem af Tinget den Gang, og veed derfor mulig ikke aldeles nøje rigtig Besked derom — have vi i fuldt Maal iagttaget, hvad Ministeren efter den Aftale har Krav paa, thi vil man efterse Finanslooforslaget, saaledes som det er blevet vedtaget af Folketinget ved 2den Behandling, vil man se, at der paa § 26 V. er bevilget den ærede Minister ikke en halv Million, men 738,500 Kr., saa at jeg kan ikke se andet, end at vi have bevilget, hvad der efter den Aftale med Rette kan gøres Krav paa. Tager jeg i nogen Henseende fejl deri, vil jeg bede den ærede Minister rette mig, men jeg kan ikke se andet, end at det maa være rigtigt.

Marineministeren (N. Raab): Jeg vil blot bemærke, at det er ikke gaaft det, jeg har ment dermed, men jeg synes ikke, at der for Tiden er særlig Beslighed til at komme ind paa det Spørgsmaal; det kunde gerne være, at det saa blev temmelig langt, og derfor skal jeg ikke udtale mig videre derom.

Berg: Først vil jeg gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til det nu mellem den ærede Ordfører og den ærede Marineminister omtalte. Fra den ærede Ordførers Side foreligger der gaaft vist Misforstaaelse paa Misforstaaelse, thi det er jo ikke samtlige Konti paa § 26 V, den ærede Minister sigter til, men kun Kontoen til Nybygninger, saaledes at han mener, at han efter Aftale ved Søværnslovens Behandling har faaet Ret til at anvende til ny Skibsbygning 1,200,000 Kr. paa § 23 og 500,000

paa § 26, altsaa i alt 1,700,000 Kr., og naar den ærede Ordfører gik ud fra, at Marinisterens Hensigtning til, at en saadan Aftale var truffen, kunde antages at være rigtig refereret, tillader jeg mig at protestere mod den Opfattelse, som den ærede Minister adskillige Gange er kommen tilbage til, men som visjelig ikke er rigtig efter den foreliggende Betænkning over Søværnsloven. Den ærede Minister har jo hævdet, at han ikke er gaaet over disse 1,700,000 Kr. ved sin provisoriske Anvendelse af Kontoen for nye Skibe i de senere Aar, og at han skulde have Ret til at gaa til denne Grænse. Men de 1,700,000 Kr. svæve i Luften, de ere kun fremsatte i en Skrivelse fra Ministeren til det paagældende Udvalg om Søværnsloven, men det paagældende Udvalgs Flertal fastholdt bestemt — og det staar trykt i den vedkommende Betænkning — at naar det gik ind paa 12 større og et vist Antal mindre Skibe, var der selvfølgelig forbeholdt Bevilgningssmyndigheden, Lovgivningsmagten, at træffe de fornødne Bestemmelser og fastsætte de aarlige Bevillinger i saa Henseende, saa at enhver ensidig Fortolkning af disse Forhandlinger til Fordel for, at Ministeren kan overskride Beløbene, har intet Tilhold hverken i Loven eller ved de førte Forhandlinger. — Jeg kommer tilbage til mit Ændringsforslag under Nr. 155. Hvad den ærede Minister og hvad den ærede Ordfører have sagt om „Georg Stage“, skal jeg ikke modsige med en Tøddel. Der er ingen Institution saa god, at der ikke naturligt findes dem, der have haft dermed at gøre, som ikke ere fornøjede, men det skal ikke forstyrre mig i for saa vidt at lade den Ros over „Georg Stage“ staa. Jeg tvivler ikke om, at det Skoleffib kan være til god Nytte for de Drenges Ovelse til Søs, men hvad jeg paa staar, er, at saa længe Bevilgningssmyndigheden hvert Aar eller hvert andet Aar lader sig lokke til at bevilge Penge til denne Institution, saa længe saa Skibsrederforeningerne aldrig Raad, det skulde da være i høst gunstige Aar, til at holde deres Skib. (Ordføreren [Lutein]: Det have de dog haft). Nej, det have de aldrig haft undtagen mulig et enkelt Aar, siden Statskassen aabnede sine Sluser for Institutionen; men dersom de Herrer, hvad vort Forslag for øvrigt ikke gaar ud paa, ville sige: Denne ved Legat oprettede Institution, anlagt efter Plan af selve Bestyrelsen og de vedkommende forpligtede, er Staten aldeles uvedkommende; den maa Legatøren og hans tiltraadte medkommitterede selv sørge for, fra det Øjeblik man gjorde det, vilde man være fri for Brellet fra den Side, og Skoleffibet gik ud og op-